

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 januari 2021 met nummer RvVb-S-2021-0576
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0065-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Paul JANS 2. mevrouw Karin OEYEN vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3010 Leuven, Oude Diestsesteenweg 13
Verwerende partij	de provincie VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente LENNIK vertegenwoordigd door de heer Francis CHARLIER, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Kalkhoevestraat 30, bus 31

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 oktober 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 augustus 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik van 28 november 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de gemeente Lennik een omgevingsvergunning verleend voor de uitbreiding van de gemeentelijke basisschool 't Rakkertje, de plaatsing van een luifel op de speelplaats, de plaatsing van een fietsenstalling en de plaatsing van een fietsenberging op de percelen gelegen te 1750 Lennik, Assesesteenweg 123 en 125, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 206K en 212E2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 28 november 2020 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 10 december 2020 toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota over de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is in haar verzoekschrift tot tussenkomst vervat.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 12 januari 2021.

Advocaat Joeri LETEN, die *loco* advocaat Pieter JONGBLOET voor de verzoekende partijen verschijnt, en de heer Francis CHARLIER, die voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges zijn toegepast.

III. FEITEN

De gemeente Lennik is de inrichtende macht van de basisschool 't Rakkertje. De school is op twee sites gevestigd, aan de Assesteenweg 123 en aan de Hendrik Ghijselenstraat 19.

De gemeente wil de twee vestigingen op de locatie aan de Assesteenweg 123-125 samenbrengen. Op 17 juli 2019 wordt er daartoe namens de gemeente bij de tussenkomende partij een aanvraag ingediend tot afgifte van een omgevingsvergunning voor de uitbreiding van het schoolgebouw, de plaatsing van een luifel op de speelplaats, en de plaatsing van een fietsenstalling en -berging.

Aansluitend op het hoofdgebouw van het bestaande L-vormige schoolgebouw beoogt de aanvraag de oprichting van een uitbreidingsvolume van 45 op 10 meter op de rooilijn. Het volume telt twee bouwlagen. Aan de rechterkant wordt het bouwvolume over een breedte van 10,71 meter tot een bouwlaag teruggebracht. De afstand tot de perceelgrens met de woning nr. 121, de woning van de verzoekende partijen, bedraagt zeven meter.

Het gaat om een nieuwe aanvraag nadat de beslissing van 14 juli 2016 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tot afgifte van een stedenbouwkundige vergunning voor een uitbreiding van het schoolgebouw en de regularisatie van containerklassen op beroep van de verzoekende partijen met het arrest van 13 maart 2018 met nummer RvVb/A/0643 vernietigd werd. In uitvoering van de vernietigde vergunning werd de gelijkvloerse verdieping al gerealiseerd. De regularisatie daarvan is een onderdeel van de aanvraag.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 maart 1977, in agrarisch gebied. Ze liggen ook gedeeltelijk binnen de omschrijving van een op 3 maart 1970 vergunde verkaveling, waarvan op 14 augustus 1976 en 8 juni 1979 wijzigingen vergund werden.

Het openbaar onderzoek wordt van 2 september 2019 tot en met 1 oktober 2019 gehouden. De verzoekende partijen dienen een bezwaarschrift in.

Op 3 december 2019 beslist de tussenkomende partij om de aanvraag te vergunnen. Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 3 januari 2020 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In haar verslag van 30 maart 2020 adviseert de provinciale omgevingsambtenaar om de aanvraag niet te vergunnen. In een tweede verslag van 28 juli 2020, uitgebracht na indiening van een wijzigingsverzoek, adviseert de provinciale omgevingsambtenaar opnieuw om geen omgevingsvergunning te verlenen.

Op 6 augustus 2020 beslist de verwerende partij om het beroep van de verzoekende partijen niet in te willigen en een vergunning te verlenen. Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot tussenkomst is maar aan de orde als de schorsingsvoorwaarden cumulatief vervuld zijn. Zoals nog blijkt, is dat niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Een ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing te bevelen, vervuld zijn. Zoals nog blijkt is dat niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden bevolen onder de cumulatieve voorwaarden dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid van de zaak aantonen en minstens een ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

Hoogdringendheid

Uiteenzetting van de hoogdringendheid

De verzoekende partijen verantwoorden de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Zoals aangegeven werden de werken destijds aangevat hangende het beroep tot nietigverklaring voor Uw Raad, meer precies enkele weken voor de aangekondigde zitting, dd. 6 februari 2018.

Deze manier van handelen brachten beroepers procedureel natuurlijk in een lastig parket daar zij niet nuttig een schorsingsprocedure konden opstarten daar deze langer zou duren dan de afhandeling van de vernietiging, waarvoor op dat ogenblik de zitting reeds was vastgesteld.

Vervolgens moesten beroepers zich zelfs tot de GSI wenden om na het vernietigingsarrest de werken te kunnen stilleggen, de aanvrager deed er immers alles aan (ongeacht het arrest van Uw Raad) om de werken te voltooien.

Middels bericht dd. 19 april 2018 van de stedenbouwkundig inspecteur, werden beroepers op de hoogte gebracht van het feit dat de werken zouden zijn stilgelegd (met een aantal uitzondering ter vrijwaring van de werf). Dit is dus bijna een maand na de notificatie van het vernietigingsarrest bij brief dd. 22 maart 2018. Op heden is het schoolgebouw aldus

gedeeltelijk afgewerkt. De gelijkvloerse verdieping van het nieuwe gebouw is reeds gerealiseerd en is op heden een onvergunde constructie.

[foto]

Gelet op enerzijds het feit dat het af te werken schoolgebouw reeds voor een aanzienlijk deel voltooid is en gelet op anderzijds de handelingen van de vergunninghouder in de vorige procedure, kunnen beroepers niet anders dan onderhavige schorsingsvordering in te dienen om hun rechten te vrijwaren. Het kan immers niet worden betwist dat de werken op relatief korte termijn kunnen worden afgewerkt.

Mede gelet op het feit dat de vergunning uitvoerbaar is van zodra ze is bekendgemaakt, hebben beroepers ook het nodige gedaan om zo snel mogelijk nadat zij van het bestreden besluit op de hoogte kwamen, onderhavig verzoek in te dienen.

Beroepers voegen hierbij nog het nodige fotomateriaal van de toestand in oktober 2020.

[foto's]

Volgens vaste rechtspraak dienen verzoekers tot schorsing aan te tonen dat een normale vernietigingsprocedure te laat zou komen om het gevreesde nadeel te verhinderen. De eerste verdieping is op twee maanden opgebouwd. Volgens het laatst gepubliceerde jaarverslag van Uw Raad bedraagt de doorlooptijd van de normale procedure maximaal twee jaar. Het spreekt voor zich dat de afwerking van het gebouw (tweede verdieping + afwerking) op enkele maanden tijd kan worden voltooid, de snelheid waarmee de eerste verdieping werd gezet is hier het perfecte bewijs van.

Dat de titularis van de vergunning zich niet laat afschrikken om hangende een beroep tot nietigverklaring de werken aan te vatten is in het verleden gebleken.

Enkel de schorsing van het bestreden besluit, voorafgaand aan de vernietiging ervan, zal kunnen vrijdelen dat het nadeel dat beroepers vrezen en dat voortkomt uit de verdere zichtbelemmering en de overlast verbonden aan het gebruik van de uitgebreide school zal kunnen worden verhinderd.

Tevens werd op 6 oktober 2020 de vergunning officieel aangeplakt. Uit alles blijkt dat de werken zullen worden aangevat.

De vordering voldoet dan ook aan de vereiste van hoogdringendheid om de schorsing van het bestreden besluit, voorafgaand aan de vernietiging ervan te verantwoorden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen die zich op hoogdringendheid beroepen, moeten, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in hun verzoekschrift, met de nodige overtuigingsstukken ondersteund, de redenen uiteenzetten waarom de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. In overeenstemming met artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet valt het de verzoekende partijen toe om aan te tonen dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging.

Op de verzoekende partijen die beweren dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet afgewacht kan worden, rust in het bijzonder de bewijslast om in het verzoekschrift met voldoende

concrete, precieze en aannemelijke gegevens van die hoogdringendheid te overtuigen in het licht van de nadelige gevolgen die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Om van de hoogdringendheid van de zaak te overtuigen, laten de verzoekende partijen gelden dat het op te richten schoolgebouw al gedeeltelijk gerealiseerd is, dat de tussenkommende partij zich aan het vernietigingsarrest van 13 maart 2018 niet gestoord heeft en de werken voortgezet heeft, en dat de werken op relatief korte termijn afgewerkt kunnen worden.

De uiteenzetting van de hoogdringendheid komt louter neer op een betoog dat de vergunde werken voltooid zullen zijn nog vóór de vernietigingsprocedure haar beslag gekregen heeft. Het beweerde mag waar zijn, het volstaat niet. De mogelijkheid of waarschijnlijkheid dat de vergunde werken uitgevoerd zijn nog vóór de uitspraak ten gronde gevallen is, kan op zich de hoogdringendheid niet uitmaken. Dat vereist daarnaast een hinderlijke impact waarvan de verzoekende partijen met concrete, aan de zaak eigen gegevens aannemelijk maken dat zij die in afwachting van een arrest in de vernietigingsprocedure niet hoeven te verdragen. De verzoekende partijen verstrekken in de verantwoording van de hoogdringendheid op dat punt geen enkel gegeven.

Wordt de uiteenzetting van het belang in ogenschouw genomen, dan leidt dat niet tot een ander oordeel. De verzoekende partijen verstrekken een opsomming van hinderlijke vormen die zij ondergaan of waarover zij bezorgd zijn, met name het verlies aan zonlicht of lichtinval, de toename van voertuigbewegingen, de waardevermindering van hun woning, en de inkijk in hun woning en tuin. Die vormen van hinder of zelfs maar het risico daarop kunnen constitutief voor het belang zijn, maar daarmee is niet aannemelijk gemaakt dat de impact dermate is, dat een berechting bij hoogdringendheid noodzakelijk of aangewezen is. Afgezien van een luchtfoto in het verzoekschrift, dienen de verzoekende partijen ook geen overtuigingsstuk ter zake in. Het wordt terzijde gelaten dat, afgezien van het aangevoerde verlies aan (zon)lichtinval, het gaat om impact die zich maar kan doen gevoelen nadat de school in gebruik genomen is.

Daar mag overigens nog aan worden toegevoegd dat de verzoekende partijen ter gelegenheid van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning van 14 juli 2016 zich tot een vernietigingsberoep beperkt hebben. De uitleg van de verzoekende partijen dat het op het tijdstip van de vastgestelde aanvang van de werken geen zin meer had om nog een schorsingsprocedure in te leiden, kan niet overtuigen. De verzoekende partijen konden vanaf de kennisneming van die vergunning zich rekenschap geven van de nadelige impact op hun woonomgeving, en hebben niettemin van een vordering tot schorsing afgezien. Zonder enige andere verstrekte reden voor die houding kan er daaruit minstens impliciet worden afgeleid dat de impact voor de verzoekende partijen geen kort geding wettigde. Het is dan allerminst geloofwaardig te noemen dat zij nu een hoogdringendheid voorhouden om de bestreden vergunning geschorst te zien.

3.

De voorwaarde in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden als er hoogdringendheid aangetoond wordt, is niet vervuld. Dat volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 28 januari 2021 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Jelke DE LAET

Geert DE WOLF